

ligt for den at samles noget andet Sted — ligge vi først saaledes under, vil det være umuligt, selv for en Stormagt, at komme os til Hjælp og drive Fjenden ud af den faste Position, han har indtaget. — Det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) rettede nogle Bemærkninger til mig personlig i Anledning af den Kontrovers, vi havde med hinanden ved Behandlingen af Lovforslaget om Hærens Ordning. Naar det ærede Medlem yttrede, at der for ham allerede var mere end Grund nok til at stemme imod Lovforslaget i den Modstæning, der efter hans Mening var imellem Regjeringens Finantspolitik ifjor og iaar, saa vil jeg tillade mig at spørge ham, om vi i en for Fædrelandet saa vigtig Sag stemme efter, om Regjeringen maatte ifjor eller iaar har fulgt en vigtig Politikk, eller om vi ikke snarere stemme efter, hvad vi anse for at være til Fædrelandets Vel. Naar dernæst det ærede Medlem i Dag bemærkede, at jeg ikke havde været berettiget til forleden Dag særlig at henvende Opmærksomheden paa vore Landsmænd i Slesvig, idet — sagde han — dette ikke var noget Nyt, der var kommet til ifjor eller iaar, saa er det jo ganske vist rigtigt, men derfor er det dog ikke blevet noget Ordinært, og jeg vil sige, at det er Noget, der aldrig skal eller maa blive noget Ordinært. Men det er heller ikke noget Ordinært, at der forlanges 17½ Million til Befæstningsanlæg; thi det, som der her kræves, er en ekstraordinær Bevilling een Gang for alle til at sætte Landets saa forspjente Forsvarsmidler paa en bedre Fod. Jeg fremhæver dette, fordi det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds ligesom det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (H. Nielsen) og ligesom forleden Dag det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (M. Jensen), kom med den Fremstilling, at der fordredes 9 Millioner Rd. aarlig af os til vor Hær i en uoverskuelig Fremtid (En Stemme: Det er rigtigt!). Det er ikke rigtigt, thi man kan ikke kalde det, der her forlanges, en ordinær aarlig Udgift; det er denne Misforstaaelse, som den høitærede Finantsminister har ledet Thinget ind paa, idet han i Stedet for at følge den Vej, jeg antydede sidst, nemlig Optagelsen af et Statslaan, kaster disse 17½ Million hen som en aarlig Bevilling, fordelt paa 8 Aar. Men der er dog ikke noget Medlem her, der vil paastaa, at der her er Tale om en virkelig aarlig ordinær Bevilling. Det er 17½ Million, der forlanges een Gang for alle for at sætte vort Forsvarsvæsen paa en saadan Fod, at vi forhaabentlig dermed kunne

være nøiede for længere Tid, og hvad enten Beløbet udredes ved at give 2 Millioner Rd. aarlig i 8 Aar eller ved at optage Statslaan eller ved at paalægge ekstraordinære Statter, bliver Udgiften dog ikke nogen ordinær Udgift. Naar vi da ville spørge, hvormeget der bliver tilbage som ordinær Udgift til vort Forsvarsvæsen, saa vil det ikke blive meget Mere end det, som den høitærede Krigsminister igaar udregnede, nemlig omtrent 6 Millioner Rd., alt Andet er Extraordinært og saa Extraordinært, at det ikke kan forventes at ville komme igjen. Det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds bemærkede yderligere, at der ikke var nogen Forskiel paa den Maade, hvorpaa Finantsministeren agtede at reise disse Penge, nemlig ved at tage dem af Reservecapitalen, og mit Forslag om at tilveiebringe Pengene ved Statslaan, idet han udtalte, at da vor Reservecapital for en stor Del bestod af vore egne Obligationer, saa kom det ud paa Et, enten vi udstedte nye Obligationer eller solgte af dem, vi have i Reservecapitalen. Jeg tror imidlertid, at det tidligere netop ogsaa af det ærede Medlem er blevet fremhævet som noget Uheldigt at have sine egne Obligationer i Reservecapitalen, og at dette var Noget, man maatte se at komme bort fra; men afset deraf synes jeg, at der i Virkeligheden er en stor Forskiel paa, om vi for at dække en saa ekstraordinær Udgift spise vor Reservecapital op, i det Mindste for en Del, eller om vi for at dække en Del af Beløbet — jeg siger udtrykkelig „en Del“, thi lader os af de aarlige Indtægter dække saa meget deraf, som vi kunne — optage et Statslaan paa, jeg vil sige, 10 Millioner Rd., thi ved denne sidste Fremgangsmaade undgaa vi at forøge de Byrder, som den nuværende Slægt har haft af Krigsvæsenet, idet vi kaste dem over paa Efterlægten, og dette er Noget, som efter min Mening, saaledes som jeg forleden Dag tillod mig at yttre, er fuldstændig berettiget. Jeg forstod ikke de Bemærkninger, som det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds i saa Henseende fremsatte; thi han ansøgte netop, at vi vare stærkt bebyrdede, og alligevel fandt han det urimeligt, at jeg vilde have Udgifterne dækkede ved Statslaan. Der er jo dog ikke nogen Grund til, at den nulevende Generation naar vi virkelig ere saa bebyrdede, i 8 Aar skal bære hele den ekstraordinære Udgift, som foranlediges ved dette Lovforslag. — Forsaavidt det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds halvt spøgende bemærkede, at flere Medlemmer vare saa tilbøjelige til at gaa til Benstre — og